

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

P ante T

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

thynia Rex. qui cum Cyro bellum gessit, & Prusam urbem ad Olympum Mysium condidit. Autor Strabo lib. 12.

Prymnēsīā Ὠρυμνία, Vrbs Mzonie in sinibus Lydie, Phrygia, ac Mylia. Ptolemæus lib. 3. cap. 3.

Prymnō, Ὠρυμνία, Nympha marina, Oceani & Tethyos filia, cujus meminit Hesiodus in Theogonia.

Prytaneum, Ὠρυτανεόν, Locus erat Athenis in Arce dignissimus, ubi iudices & magistratus habere consilium solebant. In Prytaneo item, alebantur publice qui bene meriti erant de Republica, qui honores Athenis maximus habebatur. Cicero lib. 1. de Orat. Et ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur. Sic dictum quasi Ὠρυτανεόν, titici promptuarium, vel horreum publicum. Dionysius Prytanca vocat curias in quibus sacra fiebant ab his qui maximam in urbe haberent potestatem.

P

ante

S.

Pfāmāthē penult. corr. Ὠρυμνία, Fons est apud Thebas. Valerius Flaccus lib. 1. Argonaut. Qui tenet undisonam Pfamathem. Fuit etiam hoc nomine Crotopi Argivorum Regis filia, quæ ab Apolline compressa, Linum peperit, quem inter sentes occultatum canes dilaceraverunt. Vide Statium lib. 1. Thebaid.

Pfāmāthūs, Ὠρυμνία, Læonicæ oppidum, Tanaro promontorio proximum. Gentile Pfamathuntius, Ὠρυμνία, sive Pfamathuntius, Ὠρυμνία, Stephan.

Pfāmētichūs, Ὠρυμνία, Nomen Regis Aegypti, cuius sevitia, ut inquit Herodorus usā cum Diodoro) ducenta hominum millia ex Aegypto in Aethiopiā profugere. Strabo; Tenellis regio vocatur, quam qui Pfameticum fugerunt, obviunt, & Sebete nominantur: hoc est, advēx. Huius filiam rapuerunt crocodili, inquit Aelianus, lib. 10. cap. 31. propter quod ipsam ab Apollonopolis summa in detestatione habentur.

Pfēllūs, Ὠρυμνία, Nomen auctoris, qui scripsit de ratione victus. Pseudartace, Ὠρυμνία, Collis Scythiæ post montem sacrum. Stephanus.

Pseudōcorāsium, Ὠρυμνία, Litus magnum inter Coricum, & Seleuciam Iauricam, tria stadia longum, & in Luna similitudinem curvatum. Stephan.

Pfōphis, Pfōphid, Ὠρυμνία, Arcadiæ civitas, à Pfōphide Lycænis filio: aut, ut alii malunt, à Pfōphide Erycis Siculi filia condita Ovid. lib. 3. Metamor. Vsq; sub Orchomenon, & Pfōphida, Cyllenēq;. In Insula quoq; Venetorū Zacyntho arx ipsa vocabatur Pfōphis, & alia multis locis. Autor: Hermolans in Plinium. Fuit & alterum ejusdem nominis oppidum in Arcadia. Item tertium in Achaia.

Pfylli, Ὠρυμνία, Populi Libyæ prope Garamantas, à Pfyllo Rege dicti (ut inquit Plin. lib. 7. cap. 2.) quorū corpori ingenitū fuit virus exitialē serpentibus. Scribit Plutarchus Catonē iter per desertā Libyæ facientem secum Pfyllos duxisse: qui moribus serpentum mederetur, partim ore trahentes venenum, partim serpentes cantibus medicantes. In vita Catonis. Plinius libro 7. capite 2: Mos verò illis fuit liberos genitos protinus obijcendi: sexvillimis earum, eoque genere pudicitiam conjugum experiendi, non profugiantibus adulterino sanguine natos serpentibus. Hæc Plinius. Meminit horum & Herodotus, libro 4. Silius item de Atyre Pfyllo, libro 1: Necnon serpentes atro exarmare veneno Doctus Atyr, taedūq; graves soppite chelydros, Ac dubiam admota sobolem explorare cerasse. In eandem sententiam de Pfyllis scribit & Lucanus lib. 9. Gellius libro 16. capite 11. Crinitus libro 1. capite 3. aliique complures.

Pfyllium, Ὠρυμνία, Ptolemæo, lib. 5. cap. 1. Vrbs Bithyniæ.

Pfyrā, Ὠρυμνία, Insula juxta Chium. Strabo lib. 14. Vulgò Pfara. In hac insula vinum non provenit. Vnde natum est Adagiū: Pfyrā Bacchum, Ὠρυμνία, τὴν δὲ τοῦτο ἄρπετ: id est, in Pfyrā Bacchū ducentes. Dicitur, ubi vinum appositum in convivio nemo gustat: vulgari proverbio, aut de lordido apparatu: hæc etiam ratione quæ sordidè, parumq; magnificè ferret, Pfyrice facta dicebantur.

P

ante

T.

Ptēlēās, Ὠρυμνία, Rex Theleboarum, ab Amphitryone victus: de quo Plautus in Amphitryone.

Ptēlēās, Ὠρυμνία, Stephano, Vulgò Ptele, Asiæ urbs clarissima, Ionum metropolis, notiore nomine Ephesus dicta. Autor Plin. lib. 5. cap. 29.

Ptēlēōn, Ὠρυμνία, Ioniæ oppidum, juxta Erythras & Mimantem montem. Autor Plin. lib. 5. cap. 29. Fuit & aliud ejusdem nominis oppidum in ora Bœotiæ. Plin. lib. 4. cap. 7.

Ptēriā, Cappadociæ urbs est, apud Herodotum, lib. 1.

Ptērōphōros, Ὠρυμνία, Ger. Die Wittenbergsche Landtschaft vnder dem Pulo, oder Symmetz witten getigen. Est regio apud Riphæos montes sic dicta ab assidua nive, quæ ibi penarum similitudine continuò decedit. Ibi creduntur esse cardines

mundi, extremiq; siderum ambitus. Plin. li. 4. cap. 19: Mox Riphæi montes & assidua nive casu pinnarū similitudine, Pterophoros appellata regio, pars mūdi damnata à natura reū. Pterophori item dicti sunt cursores pegasarij, quod pteregre proficilentes (ut Dionysius scribit) surrectas in capite pinnas gestare solebant. Ad quod & Juvenalis alluisse videtur, quod ait: Tanquā de Carris aliquid, torvisq; Sicambriis Anxia precipiti venisset epistola penna.

Ptolemæus, Ὠρυμνία, Ger. Der erste König in Egypten von welchem die veltgen all diejen nammas empfangen haben. Nomen propriū Lagi gregarii militis filij, qui maximè autoritatis fuit apud Alexandrum Macedonem. Post ejus mortem Aegypto & Aphrica, & magna Arabiæ parte potius, regnavit annis quadraginta. A quo deinceps Aegypti Reges, Ptolemæi appellati sunt. Hic frequentissimè apud amicos & conabat, & dormiebat. Quod si aliquando conam præberet, rebus illorum utebatur. Accesabat enim scyphos, strata, ac mensas. Ipse præter necessaria possidebat nihil: quin alios locupletari facere regale magis esse dicebat, quam locupletari. Est autem hoc nomen Ὠρυμνία Ὠρυμνία: hoc est, à pugando deducit sicut à Ὠρυμνία quod est honore. Timæus. Hic duos filios habuit, Ptolemæum Philadelphum, & Ptolemæum Cerasinum. Decessit in rerum gestarum gloria, quum paulò ante regni se abdicans administratione, Regem filium constituisset Philadelphum. Autor Trogus, libro 15. Philadelphus itaque in regno patri successit, vir doctissimus, Stratonis discipulus: qui bibliothecam illam celeberrimam fecit, quæ usque ad primum Alexandrinorum & Romanorum bellum duravit. Regnavit annis xxxviii, cui successit Ptolemæus cognomento Evergetes, Ὠρυμνία, quod Latine dici beneficus potest. Hic vigintiseptem annis regno potius, moritur: cui successit Ptolemæus Philopater, xviii annis regnans. Post eum Ptolemæus Epiphanes, qui annos viginti tres regnavit. Tum Ptolemæus Philometor, qui triginta quinque annis Aegypti regnū quum tenuisset, fratrem suum Evergetem alterū moriens regem constituit. Evergetes, qui & Physco dictus est, regnavit annis vigintio vni: cui Ptolemæus cognomento Lathyrus successit. Lathyrus Auletæ, Cleopatrz pater. Post hunc Ptolemæus cognomento Dionysius, Cleopatrz frater, qui Pompeium post Pharsalicam cladem in Aegyptum fugientem, interueniendum curavit. Fuerunt & alii hoc nomine, ut Pythi Regis filius, & Cypriorum Rex, qui suis divitiis Romanum locupletavit ararium. Ptolemæorum senem describit Strabo, libro 17: Claudius Ptolemæus, astrologus, natione Aegyptius, Alexandria professus est, Liberalium artium, ac Græcarum literarum studiis clarus, temporibus Antonini, ut ipse scribit in Astrologiæ scientia priorum nulli cessit. Primus enim apud Græcos cœli rationem omnem diligentius explicuit, inventaq; ab Hipparcho instrumenta clarius demonstravit. De Musica quoque & rebus aliis, tum de Geographia absolumè scripsit. Suidas. Ptolemæos quoque lex alios commemorat Suidas, quinque Grammaticos, & unum verficatorem, quorum opera ad nos minimè pervenerunt. Iosephus iterum alium ponit, Abobi filium, Simonis ducis Iudæorum generum, quem socer Hierichuntis tempore belli Machabæorū præfecerat. At ille incensus regni cupiditate, invitatum ad eam, incautum interfecit. De quo multa in Hierosolymitanâ historia Iosephus.

Ptolemæus, Ὠρυμνία, ærea, æreum possessivum, Ὠρυμνία, Propetias lib. 2. Eleg. 2: Et Ptolemææ litora capta Phari.

Ptolemæus, Ὠρυμνία, maius, vel dos: [Ἰδὲ ἡαθηβὴ, Ὠρυμνία.] Vulgò Tolomita. Oppidum in ora Rubri Maris, ad primos elephatorum venatus, à Ptolemæo Philadelpho conditum in regione Trogloditarū. Autor Plin. lib. 2. cap. 73. Ptolemæus enim Troglodyticen primus exussit, ad venatus elephatorū, quæ idè Epithetas à Græcis cognominata est, eodem Plinio auctore, lib. 6. cap. 29. Est & Ptolemæus, urbs Aegypti apud Sebæonem, lib. 17. Item Phœniciz urbs, colonia Claudii Cæsaris, quæ quondā Ace dicta est, ut scribit Plin. lib. 5. cap. 19. Harum quinque urbū meminit Hieronymus ad Eustochiū. Per areas, inquit, Syriæ pervenit ad Coum, quæ nunc Ptolemæi dicitur altera est in Aethiopia. Tertia in Phœnicia, Quarta Nilii fluminis. Quinta in Cyrenaica provincia Aphrica.

P

ante

V.

Pūblīūs, & Laberius, Poëta minorum, Iulij Cæsaris familiaris ambo, sed Publius acceptior. Nam Laberum maledicentia sicut & arrogantiā Cæsar magnopere offendebarat. Is Publius, genere Syrus fuit, cōditione servus: puer enim & forma, & ingenio à Domitio manumitti, & erudiri meruit. Romam venit ad ludos Cæsaris, ubi mimos suos egit, magno ipsius populi applausu. Autor Gellius & Macrobius.

Pūblīpōr, Publii puer sive servus: sicut Marcipor, Marcipuer. Vterque enim à suis prænominibus pueros id est, servos in familia nominabant. Vnde à Lucio, Lucipores: à Quinto, Quintipotes.